

שלושה עקרונות של כוחות הרוע – האנשה של הרוע

חברי היקרים מאד, ברכות אלוהים עוטפות אתכם. ישוע נוכח כאן, מחמם אתכם, נותן לכם אומץ ואהבה, אמת ותקוה שתמיד מוצדקים. פנו אליו, שכן הוא ההתגלמות האנושית של אלוהים. הוא הינו הגואל של היקום אשר מתעלה מעל לכל ההתקוטטות והבדלנות האנושית ומעל לגישת ה-"אני לעומת אתה". כאשר אתם מתבוננים על סדרת הרצאות זו ממרחק מה (מפרספקטיבה), תתפסו באופן ברור שיש מובן עמוק לסדר המסויים שלהן. במבט לאחור אתם יכולים לזהות את המיקצב והמשמעות שבסדר של ההרצאות. הנושא של כל הרצאה ומיקומה מבטא מסר מוטעם ובהיר אשר העולם הרוחני שולח לכם על מנת לסייע לכם לנקוט בצעדים הנוספים הנחוצים בנתיב שלכם.

בהרצאה זו אני רוצה להורות לכם שוב כמה אמיתות וחוקים בנוגע לרוע. זה מאד חשוב שתבינו יותר על נושא כה שנוי במחלוקת ברגע נוכחי זה. במשך מאות בשנים כח הרוע היה מוכר במלואו. לאנושות היתה (נגישות ל) תחושה של הבלתי ניתן לראיה, ולמה שבדרך כלל מתייחסים אליו כעל-טבעי, הן בהקשר של כוחות האור והן בנוגע לכוחות החושך, כולל הביטויים שלהם במציאות, התוצאות שלהם, ההשפעה שלהם בעולמכם וההאנשה שלהם כיישויות רוחניות – המלאכים והשדים.

תמיד אמרו שהרצון החופשי של האינדבידואל קובע ידה של איזו השפעה תהיה על העליונה בחייו של אדם. בזמן שיצורי האנוש היו עדיין במצבם המנטלי והנפשי הלא בשל, הרצון שלהם לא היה מספיק מפותח כדי לבצע בחירות מודעות, ראויות וחכמות. הכוח של העצמי הנמוך שלהם, חוסר היכולת וחוסר הרצון שלהם להתעמת עם, ולכן להתעלות מעל העצמי הנמוך שלהם, לעיתים קרובות הפכו אותם לטרף להשפעות הרוע. חוסר בידע עצמי, באופן בלתי נמנע, הוביל לחוסר באחריות אישית. כך האנושות הרגישה קרבן לרוחות הרוע. פחד מהן, לעיתים קרובות, הוביל לכניעה להן – וזה קרה ברמה די מודעת ומתוך כוונה תחילה. הסגידה לשטן התרחשה בפרהסיה. וכאשר זה לא היה המצב, זה לבטח קרה בצורה לא מודעת על ידי בחירה בהשפעות שהתאימו להתכוונות של העצמי הנמוך.

ככל שהתקדמה ההיסטוריה, התרחשה במקביל התנתקות מן העולם הבלתי נראה. התנתקות זו כשלעצמה, היא התממשות של רוע, כפי שאסביר ביתר פרוט בהמשך. עכשיו אני רק רוצה לומר מה שכבר הזכרתי לעיתים קרובות: הרוע, והביטוי שלו במציאות, היה חייב להפוך בעצמו לתרופה שתתגבר על הרוע – לפחות בטווח הארוך. לכן להיתנתקות הזו ממציאויות על-טבעיות, היו באופן בלתי נמנע תוצאות מצערות מאד. אך זה גם יצר סביבה שבה אנשים לא היו יכולים עוד להאשים את השטן בעוונותיהם. היה עליהם להסתכל לתוך עצמם כדי לתקן את השפעות הרוע. אם כן, האנושות היתה צריכה לעבור דרך תקופה של בידוד ונפרדות מן המציאויות הבלתי נראות, על מנת לגדול לתוך אחריות אישית. מכל מקום, מה שהיה מושם ללעג כאמונה טפלה, היה בעצם חצי אמת. זוהי אכן סוג של אמונה טפלה להפוך את הכוחות החיצוניים אחראיים על גורלו של מישהו. עדיין הכוחות הבלתי נראים אכן קיימים ואכן יש להם את הכוחות שלהם. במילים אחרות, אנו עוסקים שוב בדואליות. **או** שהעצמי אחראי לגורלו של היחיד **או** שהשדים והמלאכים אחראים לגורלו. האנושות כבר התבגרה מספיק בכדי להיות מסוגלת לאחד את הדואליות הזו. לאחר תקופה ארוכה של התרכזות בעצמי על חשבון הכוחות הבלתי נראים, הגיע הזמן שתוכלו לשלב בין שני הפנים של המציאות ובאמת להפוך אותם למציאות האחת שהם ממבט העל של העולם הרוחני שלנו.

למרות שדנתי במציאות של הכוחות הללו מאז שהחלה השליחות שלי עמכם, בכל זאת, תקופה ניכרת התרכזנו בעיקר במציאות הפנימית שלכם בכל הרגישויות, רמות המודעות ויחסי הגומלין

שלה בתוכם ומסביבכם. לעיתים אכן חזרתי לעוצמה של הכוחות הבלתי נראים, אך תמיד בחיבור עם הקביעה שלכם עצמכם לגבי הקול שלכם. התחלתם להבין שבאותה המידה שהעצמי הנמוך שלכם הינו מודע ומאפשר לכם שלא לפעול בהתאם אליו ולהתפלל לעזרה כדי לטהר אותו, אתם בלתי פגיעים לרוע. באותה המידה שבה אתם מתחייבים לרצונו של הגבוה ביותר ומקדישים את חייכם לפסוע בעקבותיו של המושיע, רוחות רעות אינן יכולות לגשת אליכם. אך זה אינו מספיק, לבטא כוונה טובה כזו מעל לפני השטח של הווייתכם. ההחלטה צריכה לחדור לרמה הנסתרת ביותר של אישיותכם באם אתם אמורים להפוך לאור הבוהק שדוחה רוחות חשוכות. תהליך הטיהור של הנתיב הזה הינו שיטה מושרשת עמוק אשר מחדשת את האישיות בכל הרמות.

חברי האהובים, הגיע הזמן שתבינו ביתר עומק איך אתם שדה אלקטרומגנטי שתמיד מושך את מה שהולם את רמת היצירה של ההוויה הכי פנימית שלכם. כדי להגיע למודעות כזו באופן מלא ונקי, אתם זקוקים לעוד מידע. מסיבה זאת הייתי רוצה עכשיו לדון ב 3 עקרונות ספציפיים של הרוע. ההבנה שלכם את שלושת העקרונות הללו תוכיח את עצמה כשימושית לעין שיעור ותביא למיקוד בהיר יותר את נקודת המבט שלכם על החיים בכלל ועל החיים שלכם באופן מיוחד.

הראשון מתוך 3 העקרונות הבסיסיים של הרוע הוא ההבולט ביותר לאנושות. השטן תמיד מזוהה עם העיקרון שמכוון להרוס ולזרוע סבל והקרבת הסובל הינו כה גדול (בנפשו) עד שה"עברייך" מולך שולל כאילו הוא אינו מושפע מן ההשפעות הנילוות של המעשים שלו או שלה. ידוע שכל מה שקשור לשטן " מסומן" בנפרדות – לא רק מאלוהים אלא גם מאחרים ומהעצמי. הפן הזה של נפרדות קיים במקרה של כל שלושת העקרונות שבהם אדון כאן. האשליה של הרוע במקרה של העיקרון הראשון הזה נמצאת **בתפיסה השגויה שהסבל של אחיכם או אחותם הוא לא באופן בלתי נמנע גם הסבל שלכם**. במקום להכיר באמת הבסיסית הזאת, אדם, בין אם כייצור אנושי ובין כיישות לא גשמית, המלאה ברוע, חווה ריגוש והנאה כשהיא מפזרת הרס, סבל וכאב.

העיקרון השני של הרוע הוא החומרנות. זה נכון לא רק לתצורה הארצית, אלא באותה המידה, ולעיתים קרובות, הרבה יותר, למיגוון של מימדים (spheres) שטניים ששם הישויות חיות בצורה מנותקת לחלוטין, כשהן משוכנעות שמצב המוות של חומר דחוס בצורה גסה, - בצורה הרבה יותר גסה מן החומר החי שלכם- היא **המציאות היחידה הקיימת**. בספירות שטניות אלו הסבל הוא לא אותו סבל שנובע מן העיקרון הראשון אשר לעיתים קרובות נחוה ע"י חוזים (visionaries) בספירה הארצית שלכם. העיקרון השני הזה הוא לעיתים פחות קרובות מובן ומורגש. החוזים לא ראו את המימדים המתאימים אשר מביאים את העיקרון הזה לידי ביטוי. אביא המחשה אחת. דמיינו חיים שבהם הטבע נעדר לחלוטין. שום דבר אינו חי; הכול הוא חומר דחוס לשום דבר אין טעם. באותו אופן, הטבע הפנימי של היישות הוא בלתי נגיש באותה המידה. בכל מקום ישנו רק מוות, מכניות וניכור מכל מה שפועם בחיים, מבפנים ומבחוץ.

אין לידה ואין מוות, ועדיין הקיום הבילתי משתנה פה הוא אינו החיים הניצחיים שהם באמת אלוהיים. ההתגשמות הזו היא העיוות של חיי נצח. זוהי התגלמות חוסר התקווה כאילו שום שינוי מעולם לא היה אפשרי. הקיום הינו לגמרי ממוכן. סוג חסר תקווה כזה של סבל הוא לא יותר ולא פחות רצוי מסבל דרך השפעה ישירה של כאב. זה פשוט סבל מסוג אחר של התאמה לעיקרון הרוע.

זה צריך להיות קל לראות שעד לא כל כך מזמן, בהיסטוריה שלכם, המימד הארצי שלכם הביא לביטוי את העיקרון הראשון של הרוע בדרך חזקה יותר. בערך במאה השנים האחרונות, ההשפעה של העיקרון השני גברה. יחד עם ההיעלמות של האמונות הטפלות נעלם גם הקשר עם רמת

המציאות שמתחת לסף (ההכרה). קו החיים שאיפשר לחוש את דופק המציאות והלמות החיים נשבר.

התוצאה היתה מציאות מנוכרת שבה האנושות התגאתה כמצב מתקדם – מתקדם משום שהדגש על החומר, בעצם נתן את תוצאותיו בקידמה טכנולוגית, אך גם "מתקדם" משום שיצורי האנוש הפכו למציאות היחידה בעיני עצמם. לכך היו הן השלכות חיוביות והן שליליות. הביטוי החיובי הביא את האנשים בחזרה לקבל אחריות על עצמם ועל כן הוביל אותם לחפש בתוך עצמם במידה מתגברת בהתמדה אחרי הסיבות לגורלם. אין זה מיקרי שבנקודה זו הנפש האנושית הפכה לעיניין של מחקר מדעי, עם הפסטיכולוגים ככלי מועיל במשימה זו. הביטוי השלילי היה שנוצרו חיים שאינם לגמרי שונים מן המימד השני של הרוע שאותו תיארתי קודם.

שני העקרונות הללו היו ידועים לאנשים מודעים רוחנית. מאחר וכל עיקרון וכל אספקט של מציאות רוחנית יכול להתבטא ולעיתים קרובות אכן מתגשם כיישות, שתי ישויות של השטן גם הן אובחנו על ידי כמה חוזים (visionaries). הם ייצגו והאנישו (personified) את שני העקרונות הללו. כל אחד מהם החזיק את ממלכתו שלו ושלט בעולם שלו עם הרבה רוחות פחותות כוח ששירתו אותו. ההררכיה שמוכרת במימדים האלוהיים, קיימת גם במימדים השטניים.

המימד השלישי של הרוע ידוע רק במעט. למרות שזה הוכר, רק בצורה מעורפלת, בעצם כמוצר נילוה של הרוע, אך כמעט אף פעם לא כעיקרון עוצמתי בזכות עצמו, הוא בעל השפעה זהה לשני העקרונות האחרים, וכמוהם יש לו את ההאנושות שלו, את המידרג (היררכיה) שלו ואת העולם שלו. זהו עיקרון הבילבול, העיוות, חצי אמת, וכל הוריאציות שיכולות להתקיים בכלל בהקשר לכך. זה כולל שימוש באמת כשזה לא שייך או לא מתאים ליישום, כך שהאמת בערמומיות הופכת לשקר ללא שיהיה ניתן לאתר אותה בקלות ולזהותה ככזאת, משום שהיא מוצגת תחת המסווה של אמת אלוהית ונראית בלתי ניתנת להכחשה. הבילבול הנובע מכך אינו רק נשק אפקטיבי, באופן קיצוני, של הרוע; זהו עיקרון רוע בפני עצמו.

יהיה זה קל לראות, ידדי, כמה זה חשוב לכם להבין זאת עכשיו. תמצאו את כל העקרונות האלו מיוצגים בעולמכם, מסביבכם ובתוך העצמי הנמוך שלכם עצמכם. תראו שבהתכנות השלילת שלו העצמי הנמוך שלכם מכיל את כל העקרונות הללו של הרוע. רק כשאתה הופך מודע בבהירות, לכך אתה יכול להכיר כשכוחות ורוחות שטניים רוצים להרוס אותך ולגרום לך כאב על ידי כך שהם מפתים אותך לגרום כאב לאחרים. הם גם רוצים לשכנע אותך באשליה שאתה נפרד ומבודד, שלא אלוהים ולא שום חיים לא קיימים מעבר לחיים של הגוף הנוכחי שלך. לבסוף הם רוצים ל"שגע" אתכם עם בלבול, פיצול דואליסטי, "או/או" שגויים, חצאי אמיתות, ועיוותים ערמומיים שאינם יכולים לסווג. להכיר בכל אלו זה דבר בעל ערך עצום בשבילכם. אינכם יכולים להתעסק עם אויב שמקימו אתם מתעלמים ואשר את הנשק שלו אינכם יכולים לזהות.

הגיע הזמן שבו תוכלו לראות בבהירות איך הדפוס התואם של עיוות בשטחים הלא מטהרים של נשמתכם הופך לשדה המושך אליו באופן בלתי נמנע כוחות חזקים של רוע, שאותם אתם יכולים לנטרל ולהפוך ללא מזיקים, רק על ידי הקביעה הנחושה שלכם להישאר נאמנים לאלוהים. את יכולים להשתמש באור של ישוע כדי שיעזור לכם לעבוד בתוך עצמכם ולטהר את עצמכם כך ששדה המשיכה הזה שבתוככם יוכל להיות מותמר למגנט שונה אשר מושך כוחות שונים. יש להבין גם שהעקרונות הללו תמיד קיימים במקביל אך אחד יכול להיות חזק מן האחר בביטוי החיצוני שלו בתקופה מסוימת בהיסטוריה או במשך שלבים שונים בחיי היחיד. האופי של היחיד והנטיה האישית של כל יישות הם שקובעים איזה משלושת העקרונות האלה הכי הולם ליחיד שבו

מדובר. ברמה הקולקטיבית, בתקופות שונות במחזור האבולוציה, עיקרון זה או אחר משלושת העקרונות יהיה יותר שכיח. אין זה אומר ששני העקרונות האחרים יהיו נעדרים, הם יתרמו ליעד האולטימטיבי של כוחות החושך: לגרום לניכור בין הבריאה לבין הבורא

הנה דוגמה כיצד 3 העקרונות פועלים במקביל. בלבול ועיוות של המציאות – יצירת אמת מתוך שקר ושקר מתוך האמת - יוצרת קהות חושים כלפי החיות הקוסמית האין סופית שיכולה להיות מורגשת עמוק בנשמתו של כל יחיד כאשר ישנה אמת ובהירות. קהות החושים הזאת, שנוצרה מתוך בלבול וכאוס, יוצרת כאב וסבל באופן בלתי נמנע בדיוק כשם שהשקר חייב ליצור כאב וסבל. אם תתחילו עם כל אחד משלושת העקרונות שהוא הכי שכיח כביטוי אינדבידואלי או קולקטיבי, תראו שהם חייבים להתקיים במקביל ולחזק האחד את השני.

המנטליות האנושית של היום יכולה לקבל, בקלות רבה יותר, את העיקרון של טוב ורע מאשר את העובדה ששניהם גם מואנשים (personified). מכל מקום אפילו העיקרון של טוב ורע לעיתים קרובות עדיין שנטי במחלוקת, כאילו טוב ורע היו רק עניין של תפיסה סובייקטיבית. כאן, שוב אנו עוסקים בחצי אמת. למעשה, הן הטוב והן הרע נחווים ברמה שטחית מאד לפי התפיסה המוגבלת, אישית ומאד סובייקטיבית. כשהנושאים נבחנים ברמה עמוקה יותר של מודעות, מה שבתחילה נחשב לטוב יכול לעיתים קרובות להיראות מעורר שאלה ואולי, כמסיכה למשהו רע. באותה מידה, מה שמופיע כרע על פני השטח עשוי להתברר כחוויה או ביטוי טובים מאד. כך שזה די נכון שטוב ורע צריכים להיבחן בזהירות ועם כושר הבחנה ועם העומק המירבי האפשרי. בכל זאת זו טעות רצינית להניח שבגלל עובדה זו טוב ורע לא קיימים בדרך מאד אמיתית. ההכחשה של טוב ורע כמוחלטים למרות התפיסה היחסית שלבני אנוש יש אודותם מובילה לכפירה בכל הקיים (ניהיליזם), לחוסר תקווה ולחוסר תקפות כאילו שהן היו המציאות האולטימטיבית. לזמן לא קצר זה נחשב מאד אופנתי ואינטליגנטי להניח ניהיליזם כזה. זה כמובן מבטא את אותה הפרדה מן המציאויות העמוקות והקוסמיות כמו העיקרון השני של החומרנות. הביבלול וחצי האמת הטבועים בהכחשה של טוב ורע מוחלטים הם ביטוי של העיקרון השלישי המוליך את העיקרון השני, עד שלזה לבסוף גורס לעיקרון הראשון.

בתקופה זו האנושות פסעה צעד בכיוון הנכון משום שהיא החלה להכיר שטוב ורע למעשה קיימים מעל ומעבר ליחסיות של התפישה האנושית המוגבלת. האנושות פתוחה לקבל את אלוהים כעיקרון יוצר וגם רואה את הקיום של עיקרון אחר שמסרב לפקודתו של העיקרון היוצר האלוהי. אך אנשים בימינו מאד מהססים עדיין לקבל את העובדה שכל העקרונות יכולים והם אכן מתגשמים כישויות. זה כאילו שהייתם עדיין מהססים להיקרא ילדותים ופרימיטיביים על ידי אנשים שמאמינים שהם חכמים יותר ובעלי ידע כשהם לועגים לביטויים אחרים של המציאות.

אם האנשה של העקרונות ושל הכוחות היוצרים לא היתה קיימת, איך הייתם יכולים להתקיים כבני אדם? בן אדם הוא רק צורה אחת של התגלמות. אתם מאנישים הן את עיקרון הטוב והן את עיקרון הרוע, כפי שאתם יודעים עכשיו טוב מאד. מדוע שזה יהיה כה קשה לקבל או מדוע זה חייב להיראות כה פרימיטיבי ולא אינטליגנטי להאמין שעל הרצף שלה התפתחות קיימים יצורים המגלמים פחות או יותר מכל עיקרון? ולבסוף, מדוע שלא יהיו קיימות ישויות אשר מגלמות טוב מוחלט ורוע מוחלט? במקרה האחרון (רע מוחלט), תוכלו לומר שכל היצורים הנבראים הם אלוהיים באופן אולטימטיבי, כך שהם אינם יכולים להיות רעים לגמרי. זה נכון במובן הרחב יותר, אך זה אפשרי ש במצבם ההתגשמות הנוכחי שלהם, הליבה האלוהית שלהם כה מואפלת על ידי רוע עד ששום דבר מזה (מן האלוהי) לא בא לידי ביטוי. אנחנו כאן כדי לעסוק בעובדה שהאנשה אכן קיימת בכל הדרגתיותה, ולהכחיש זאת יהיה להיות רחוק מלהיות הגיוני או אינטליגנטי. לדעת שמלאכים סובבים ומשפיעים עליכם אינו חייב להוביל לסגידה (לעבוד את) למלאכים ולהתעלמות מישוע – (שהוא) ההתגלמות האלוהית בצורת אנוש (ההתגלמות בגוף) – שזהו המקור האולטימטיבי של כל מה שאתם צריכים ושל חייכם עצמם אינכם צריכים להתעלם מכך שקשר ישיר כזה עם ישוע הוא מה שפותח את הערוץ בינו (הכוונה לאלוהים) לבינכם. כמו כן מודעות זו לנוכחות רוחנית לא צריכה להוביל אתכם לפחד מן השדים שאתם באקראי מושכים אליכם בהתאם לקצב מחזורי מסויים.

כמו כל מחלה, השדים שלידכם הינם סיבה, תוצאה ותרופה. הקירבה שלהם והשפעתם עליכם נגרמים על ידי המודעות הלא ממוחזרת, המוגבלת והבלתי מפותחת שלכם עצמכם. למודעות הלא ממוחזרת שלכם יש תוצאה של משיכת שדים לסביבתכם, אשר מבלבלים אתכם עם שקרים עד שאינכם יודעים יותר מה אמיתי ומה אינו אמת. הבלבול שלכם שנגרם על ידיהם, יכול לשמש אתכם כתרופה, אם בכך תבחרו. אתם יכולים להשתמש בזה כמדד שעליכם לפתח ולטהר את אותם חלקים בלתי נגישים (unattended) של נשמתכם. במקום לפחד מן השדים או להכחיש את קיומם כדי שתוכלו להתגבר על הפחד שלכם, עליכם לזהות את קולותיהם וללמוד להבחין מהיכן קולות אלו מגיעים. זה כשלעצמו הוא צעד מאד חיוני בהתפתחותכם. אם אתם מתעלמים או מכחישים את קיומם, איך אי פעם, תוכלו להיות מודעים להם ולפעול כנגדם? אם אינכם יודעים זאת, אז בפעמים שהם מקיפים אתכם ונותנים לכם השראה (שלילית), אתם הופכים לכלי עבורם. אם אינכם לוקחים זאת בחשבון, שקרים עלולים להילחש אל תוך המערכת החשיבתית שלכם, מבלי שתשמעו ביכולתכם לחקור ולהטיל ספק במחשבה שהסתננה לתוכם.

זה חיוני להיות מודעים לקשר בין העצמי הנמוך שלכם - שבשל בערותו, פחדיו וחסר התקוה שלו, מייצר הגנות הרסניות והתכוונות שלילית – לבין הקולות של ישויות שטניות. שני מקורות אלו של שליליות, ביחד, עושים שמות בחיכם ובחיים של אלו שמסביבכם. הגיע הזמן שבו עליכם לדעת בבהירות, ללא פחד ובצורה אינטליגנטית, מה הן עובדות החיים בקשר לנושא זה. משום שככל שתהיו חזקים יותר בעצמי הגבוה שלכם ובהתכוונות החיובית שלו, כאשר באותו זמן אתם משאירים אספקטים מסויימים בעצמי הנמוך בלתי נגישים (unattended to), כך אתם הופכים יותר טרף להשפעות הרוע שהרבה יותר מתעניין בכם מאשר באלו שאינם ערים במיוחד לכוחות שמתחת לסף המודעות ואשר חייהם אינם מוקדשים לאלוהים.

זהו הזמן שבו עליכם לדעת באופן מיוחד ככל האפשר יותר על האויב ועל הנשק שלו, כדי שתוכלו להילחם בכוחו של אותו אויב אשר נמשך אליכם, עד כדי כך שאתם לא שמים לב לאותן תקופות של מגע (עם האויב, עם הרוע) ולא מצליחים להחליט להפוך אותן לתרופה.

לעיתים קרובות אין זה מובן שהשטן אינו מחשיב את אלוהים, מקור כל החיים, העיקרון היוצר של כל היקום, כיריב אשר כלפיו כל המאמצים והלוחמה מכוונים.. השטן, ההתגלמות האולטימטיבית של הרוע, בהכילו את כל 3 העקרונות מגולמות כיישויות, מכיר באלוהים כבורא ונכנע לרצונו ולחוקיו. הוא אינו יכול להימנע מלעשות זאת. זה היה רצון האל שלרוע יהיה את מימד הפעילות וההשפעה שלו, משום שרק בדרך זו הרוע יכול באמת להיות מוכרע בתוך נשמותיהם של הרוחות המודחות, כל הישויות שבחרו מחשבות ומעשים שהטביעו אותם בחשיכה. זה כדי להבטיח את ההכרעה האולטימטיבית הזאת על הרוע, שחוקים ותקנות מאד נוקשים קיימים, כדי למנוע מן השטן לפעול מחוץ לאותם חוקים. גבולות מוחלטים נקבעים, תמיד לפי רצונו של היחיד שבו מדובר.

נדמה לי שהבהרתי היטב כיצד פעולת הגומלין (אינטראקציה) בין העצמי הנמוך של היחיד לבין הרוחות הרעות מצייתת לחוקים מסויימים ומאד החלטיים. כשאדם עושה מאמץ לפקפק במחשבות שלו עצמו ולתבוע לעצמו את ההחלטה הנחושה ללכת בדרך האמת והאור, הכוח של רוחות השקר מיד מתמעט. ייתכן שזה לא יהיה ניכר מיד ליישות שאינה יכולה לראות את האור של הרצון שלה עצמה להיות באמת, כמו שאינה יכולה לראות את הישויות שמקיפות אותו או להרגיש את השפעתן. התוצאות עשויות להגיע רק זמן מה אחר כך, אך הן חייבות להגיע. לעיתים כה תקופות אתם מרשים לעצמכם להתבוסס במחשבות של אי-אמת ובלבול ולהיות מוטבעים בהם עד שההשפעה שלהם מנתקת אתכם מניצוץ החיים, עד שאתם סובלים מן הכאב של אי אמת ובלבול ! ? זה עצוב משום שזה לא הכרחי.

אם אלוהים, העיקרון היוצר של כל היקום, אינו האויב של הרוע המואנש (המגולם באישיות – personified), מי כן? זהו אלוהים בהתגלמותו האנושית הגלויה כישוע. אור האמת והחיים הניצחיים שלו הוא בלתי נסבל על ידי כל הרוחות השטניות. אותו האור עצמו ייתן לכם השראה של אמת וחיים, יחבר אתכם אל המקור של כל חי ויאיר את נתיבכם. אך עליכם לקבל את ההחלטה האם אתם רוצים את אורו של ישוע שיאיר את דרככם ולהפוך את ההליכה בעקבות האור של ישוע לדרככם, או

האם, שלא ביודעין, אתם שואפים להתבוסס במחשבות של אי-אמת ובלבול משום שברגע זה זה נראה קל יותר, ואולי אפילו יותר מהנה ומרגש. לבסוף אתם נופלים למצב שאתם קוראים לו דיכאון משום שאין לכם את האמונה שישוע יבוא לעזור לכם עם אמת ובהירות אם לכך תשתוקקו.

היריב האמיתי של השטן הוא ישוע שבא לפתוח דרך לכל היצורים השבויים ומוחלשים על ידי השפעות השטן. זה קשור בדיוק לעובדה של ההאנשה (personification). כשישוע גילם את אלוהים כאדם, כך, בהיותו הן אלוהי והן אנושי, הוא הוציא אל הפועל את המפעל הגדול ביותר שניתן לתאר. הוא הוכיח שזה אפשרי להישאר נאמן לאלוהים, נאמן לאמת, ולא להיכנע לחזקים שבפיתויים ובהשפעות שהתגלמות של הרוע יכולה לשחרר. המעשה העצום הזה של יציבות, האדם שהיה לביטוי הגלוי של אלוהים ואלוהים שהולבש על הטבע האנושי, פתחו את הדלתות בנשמותיהם של כל היצורים שנבראו. הוא היה ראשון, באפשרו לאלו שהיו שקועים בחשיכה למצוא בהדרגה את דרכם חזרה אל האור. ישוע גאל כל יישויות ויישות שאי פעם נוצרו, וכל חלקיק של מודעות ואנרגיה שאי פעם התגלמו ואי פעם יתגלמו כאישיות. מאחר שהוא הגיע לארץ, האור הגדול זמין תמיד בכדי לבנות מנהרה לעולם האור.

כאשר יישויות שטניות נתקלות באור הזה של ישוע, הן סובלות כאב פיזי. כל הסגולות האלוהיות מוכלות באור הזה, אך האור של האמת דוקר את הנשמות הרעות, האור של האהבה לוחץ אותם בצורה בלתי נסבלת, והאור של תוקפנות חיובית מפחיד ומבעית. רק ההתגלמות של אלוהים (בכך-אנוש) יכולה להפוך לנראית ונתפשת על ידי התגלמויות אנושיות אחרות. עיקרון אחר של אלוהים, העיקרון האלוהי הבלתי ניתן להתגלמות, יכול רק באופן עקיף להיות נחוה על ידי אנרגיה או יחידות מודעות מואנשות.

האור הגדול של ישוע הקוסמי מגיע לנשמה השרויה בחשיכה, בתחילה, דרך כאב. במידה מסוימת כולכם בנתיב הנהדר הזה, התנסיתם בכך מידי פעם, במידה פחותה יותר, כמובן, מן הרוחות החשוכות. באתם במגע עם תגובה שבתחילה נראית בלתי ניתנת להסבר: היכן שאתם נסוגים מאושר, הגשמה, הנאה ואהבה. אתם סוגרים את מרכז הקבלה שלכם בהתנגדות לשפע של אלוהים. בתחילה זה מתמיה אתכם, אך אז אתם לומדים לראות ולהתבונן בתגובה הזו בתוככם כשם שאתם לומדים להתבונן בכל תגובה לא רציונלית והרסנית. לעיתים קרובות זה נראה כל כך חסר היגיון שאתם מתייאשים כשאתם רואים את התגובה הזו בכך שוב ושוב. אתם עושים מדיטציה, אתם עושים החזיה (you visualize) של עצמכם כפתוחים לקבל אושר, אהבה והגשמה ועדיין התגובה האוטומטית הזו ממשיכה.

עדיין אין זה נהיר לכם שהחלק החבוי של העצמי הנמוך שלכם שמתנגד לחשיפה ולהתמרה, אינו מסוגל להרשות לאישיות לעמוד בפני האור. כך שתפילה אינה מספיקה, וגם לא רצון טוב ומדיטציה, החזיה והגיון. שום דבר מאלו יהפוך אתכם לנגישים באמת לאור כל עוד קיים סדר יום סמוי (a hidden agenda) בנשמתכם. בשטח הזה אתם מגיבים באותה דרך ליישויות דמוניות שמסתרות מאורו של ישוע, שמכיל את כל האושר, ההגשמה הניצחית והחיים עצמם. סדר היום הסמוי שלכם גורם לכם להגיב עם כאב לאורו של ישוע. בשטח הזה אתם נעשים מחוברים לכוחות החושך ואתם משמשים מטרה עבורם. כאשר אתם מתבוננים בתגובת ההתכווצות, חוסר המנוחה והחרדה הזוהי שלכם כשעונג גדול והגשמה מגיעים אליכם, אתם יכולים אז להתחבר עם העיקרון שאני מנסה להעביר פה. ואתם תבינו טוב מאד למה אני מתכוון כשאני דן במנוסה של הרוחות הדמוניות מאורו של ישוע. אתם גם תבינו מה ההיסטוריה ניסתה להעביר שוב ושוב: שישוע הוא היריב הגדול של השטן.

מה שקיים כמיקרוקוסמוס בתוך הנשמה האנושית, קיים גם בעולם הגדול. כל דרמה היא השתקפות של דרמה חיצונית ולהפך. כל קרב בתוך הנשמה האנושית בין כוחות האור לחושך, בין העצמי הגבוה לעצמי הנמוך, הוא גם קרב ברמת היקום, המגולם על ידי הרבה יישויות בשלבים שונים של התפתחות. כל אישיות עוברת את הקרב הזה בתוכו או בתוכה, כל אישיות מתנסה בכך לעיתים בסביבתה או בסביבתו; ולבסוף, אך לא פחות חשוב, כל אישיות תהיה מעורבת בסוגיות גדולות יותר שגם הן מייצגות את הקרב האוניברסלי בין טוב לרע.

התפקיד של היחיד בקרב הזה—בכל רמה שהוא מתרחש—תלוי הרבה מאד בחירה המודעת והמכוונת של איפה הוא או היא רוצים להיות. כאשר נושאים נצבעים ברגשות, תשוקות או אינטרסים ששיכים לעולם החשיכה, והרגשות האישיים האלו אינם מזוהים כמעכירים את הראות, אז האדם באמת הופך למטרה לאחד או לכל שלושת העקרונות של הרוע. אכזריות תתחבא תחת מסווה של של ביטוי של הרגשותיכם, בעוד שהשמצות וסילופים יהפכו לכלים של אכזריות ושל כוונה להכאיב. ניתוק ממצאיות עמוקה יותר יעזור אתכם מלראות את הכוונה האמיתית של האירועים. כוחות הרוע הורשו להיכנס דרך העצמי הנמוך שלכם שלא טיפלתם בו באופן מספק.

ידידי היקרים מאד, אל תרשו לעצמכם ליפול למלכודת בקרב הזה. אל תשאילו את עצמכם שלא מדעת ככלים למטרות נסיך החושך. השתמשו ברצון הטוב שלכם לראות את האמת. ראו הן את האמת של המניעים החבויים של העצמי הנמוך שלכם והן את האמת שלהרצון הטוב של העצמי הגבוה שלכם ווותרו על הקו של פחות התנגדות ושל הנאה שלילית אשר גורמים לכם להתמיד בכיוון הרסני המביא עננים של עצב וחשיכה בכם ובאלו שסובבים אתכם. המפתח הוא באמת די פשוט. זה כה מפתה ללכת בעקבות מחשבות שליליות ולהגיע להאמין בהם שזה מקדם קיבעון של העצמי הנמוך להיכנע להנאה שלילית, מחשבות שליליות, חשדות, האשמות והטחות בין אם אמיתיות ובין שלא.

חשוב גם להבין שאדם אינו חווה השפעה זמנית של רוע משום שהוא או היא בלתי מפותחים, או רעים, או מרושעים. אדם אחד יכול להיות יותר נגיש לרוע אפילו שמה שצריך להיות מוגשם בנשמתו או בנשמתה הרבה פחות חשוך מתוכן נשמתו של אדם אחר שהיא אולי פחות נגישה להשפעות דמוניות. אני מתכוון לכך באופן מוחלט. חוק המשיכה והדחיה קשור לכאן באופן טהור. לדוגמה, אם הגעתם, באופן יחסי, לרמה גבוהה של התפתחות, השטחים שנשארו להיות מותרים ואינם מזוהים על ידי הכרתכם – למרות שהם אולי לא לגמרי הרסניים או מוטעים, -- מפעילים דרך חלקיהם הלא מזוהים משיכה רבה יותר לרוע מאשר המטען השחיחי של אדם שכולו שטוח מבחינה התפתחותית. יהיה זה טוב אם תהרהרו בחוק זה ותפנימו את ההבנה שלו.

בזאת, יקירי, אני מעניק לכלכם את ברכת האמת והאהבה. האור שאני מביא הוא תמיד האור של ישוע. הוא אמר שהוא האמת והוא הדרך והוא החיים. לאורו אתם מוצאים את הדרך לאמת בנושאים קטנים וגדולים, בסוגיות אישיות ובלתי אישיות. הדרך הזאת מובילה לאהבת הבורא אשר נתן חיי נצח. חיי נצח יכולים להימצא אך ורק באמתך הדרך לאמת מובילה דרך מבוכי השטחים החשוכים בנשמתכם שלכם; דרך היתקלות בפיתוי להישאר בתוכם ולהפיק הנאה מהמעבר המספק דרכם; דרך ההתגברות המכוונת של הפיתויים הללו. האור הגדול של ישוע הוא האהבה השלטת של הבורא, של הבריאה, של כל הקיים. היו ברוכים, בחרו בדרך הזאת.